

ТРЕТО ДѢЙСТВИЕ.

I

Около печката сж насѣдали: Баба Нейка съ чорапъ, плѣте и грижовно се замислила не вдига очи. Малко по-далечъ отъ нея — Мара, на ржка минава тегелъ върху бѣла възглавничка, а Надѣжда и Владимиръ сѣднали на малко сандъче, избиратъ дребни парчета камени въглища и записани си градятъ купчинки, незабѣлѣзвани отъ майка си. — В л а д и м и р ъ сегисъ-тогисъ издебва сестричето си и разваля ѝ купчинкитѣ.

I.

Н а д ѣ ж д а. — Кажимъ мамамо, да ми не закача купчинкитѣ!

М а р а. — Укорно и безъ да погледва, Владьо!

Н а д ѣ ж д а. — Не чува! Пакъ ме щипна!

М а р а. — Като досвършва тегеля си. Владьо, вмѣсто да се закачашъ иди, мама, въ трапезарията и, се поупражнявай на китара. Днесъ не си свирилъ. Хайде, момчето ми!

В л а д и м и р ъ. — Зарадванъ. Ама не по ноти!

М а р а. — По ноти, мама, по ноти. Инѣкъ нѣма да се научишъ добръ. А ти Надя, иди вижъ леля си Йовка. И ѝ кажи, че я викамъ. Шомъ съгледва че играятъ съ въглища. Какво сте се очернили! Идете си измийте рѣцѣтъ, че — — Хайде! —

Дѣцата излизатъ.